

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia Catholica, Hoc Est Christianae Fidei, Qvam Ad
Salvtem Animarvm Aviti Avgvstae Domvs Saxonicae
Principes, Reges, & Imperatores coluerunt, Gloriosa
Confessio**

Cutsemius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1621

De VWilhelmo, Archiepiscopo Mogvnt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11884

ficè conditum in sua Ecclesia S. Pantaleonis. Fertur illius, dum viueret, Symbolū fuisse; *Vt sis quod vocaris, cur. 1.* vel illud Martialis: *Quod sis esse velis, nihilq, malis.* Præfuit suo Archiepiscopatu annis 12. & paulò amplius. Singula hæc prolixè & accuratè narrantur à coæuo Monacho Pantaleonita, Rotgero, in vita B. Brunonis.

DE LVDOLPHO.

HÆC de filijs Regis Henrici; dicendum. Nunc venit paucis de filijs Imperatoris Ottonis. Duas ipse habuit ordine coniuges; ex priori Editha, Edmundi Anglorum Regis filia, genuit Ludolphum, de quo suprà dictum est, quod contra patrem rebellis armatulerit, *malorum*, vt ait Ditmarus lib. 2. *deprauatus consilio*, hîc dicendum, quod ante mortē operâ, & intercessione B. Brunonis sui patris, S. Vdalrici, & religiosi Hartberti, Episcopi Curienfis, eidē patri reconciliatus fuerit, vt referunt *Rutgerus & Marianus*. Hic Ludolphus genuit Ottonem, patrē Brunonis, Romani postea Pōtificis, de quo suo loco infra.

DE VVILHELMO, ARCHIEPISCOPO MOGVNT.

* **S**VNT qui ex eādē Editha progenitum *El. Reusir. Stradunt VVilhelmū. Sed ex V Vitikin- in stirpe do scri. V Vitikin.

do scriptore synchrono, itemq; ex Ditmaro Merispurgenti Episc. qui sub idē tēpus vixit, fuitq; de cognatione, cōstat eos errare. Vterq; enim Ottoni I. duas ordine coniuges Edithā & post eam Adelheidē, fēminas sanctas, attribuunt, & ex singulis quos genuerit liberos enarrāt, quos inter V Vilhelmus nō reperitur: imō ex Editha filiū expressē vnicū nomine Ludolphum, V Vilhelmū verò ex nobili Sla- uonica capta (quam non nominant) proinatū referūt, V Vitikindus lib. 3. circa finē his ver- bis: *cuius mater, licet peregrina, nobili tamē genere erat procreata*, &c. Et Ditmarus lib. 2. nō pro- cul à fine. Fuit tamē is reuerà dignus Ottone M. filius, cuius memoria in benedictione est. Et qualis, videamus. Imitatus est per omnia patruū suum Brunonē, Archiepis. Colonienf. suisq; similiter virtutib⁹ ad summū peruenit sacerdotalis dignitatis culmē, electus mortuo Frederico ex Ducibus Lotharingiæ, Archie- pisc. Mogunt. die, quē ipse propriā manu cō- signauit 17. Ian. An. 954. siue vt ipsius chiro- graphum apud Marianū Scotum habet: *tanta sedis decimosexto Kalend. Ian. (ipsoq; die pace inter regem Ottonem, & filium Luitolphū facta) in loco Arastedi sum electus, & die 9. Cal. Ian. Moguntia ordinatus.* Quæ de eo vera testatur Lambertus, & Lamberto antiquior Ditma-
 * Mogunt. rus, loco prædicto. *Fridericus, inquit, * Archi-
 præsul xvij. ordinationis suæ anno vix abstemius
 obiit.*

obijt. & V Vilhelmus de matre quãuis captiua, tamẽ
nobili, & Slauonica, & ex Rege predicto genitus, vi-
ce eius ordinatur An Dominica incarnationis 954.

Summoperẽ cõmendatur ipsius morum sua-
uitas, prudentia animi, deniq; pietas. S. Adel-
bertũ Rugorũ Episcopũ, pulsum à barbaro i-
sto populo in exiliũ, nõnullis ex suis occisis,
quẽ Otto pater benignẽ excepit, hic W ilhel-
mus, eius filius, honorificẽ apud se fouit, & de-
tinuit; donec ei de Abbatia Burgesi, quã non
diu post vacare cõtigit, prouiderit. Breuiter
his ipsũ verbis describit V Vitikind. li. 3. circ.

finẽ: Eodem tẽpore quo hæc intra Italiã gerebãtur,
Summus Pontifex V Vilhelmus, vir sapiens, & pru-
dens pius, & cunctis affabilis, à patre sibi commen-
datum regebat Francorum Imperium Sunt, qui

referunt ipsum * Erphurdia cõdidisse. Obijt

anno 968. vt refert Lamb. d. 2. * Martij, cu-

piens auiam suam, sanctam Mathildem in-

firmantem pio affectu inuisere, quæ funus il-

lius anno sequẽte, 14. eiusdẽ mensis subsequen-

ta est: quod his narrat verbis V Vitik. ibidẽ.

Hic cum audisset agrotare matrẽ imperatoris, mi-

ra sanctitatis sceminã, nomine Mathildẽ, dũq; eius

expectat funus, pprio funere ipsius funus pcedit.

* El. Reusn.

in stirpe

Witik. &

Petrus Al-

binus in

Chron.

Misnicis.

* Dirm.

Chron. li.

2. circa

med.

DE OTTONE II. IMPERAT.

Ex secũda vxore Adelheide, Rudolphire-
gis Burgundię filia, natus est Ottoni filius
Otto, postea Imperator II. cognomento Ru-

fus,